

•S(+)S•

Opisanie krotkie

Zdobyćia Galery Przednieszey

ALEXANDRYISKIEY,

W Porcie v Metelliny;

Zá správą dzielna, y odwaga wielka, Kápitaná

MARKA IAKYMOWSKIEGO,

Ktory był więzniem ná teyże Gálerze,

Z oswobodeniem 220. Więźniow Chrzcieńi.

z Włoskiego ná Polskie przełożone.

W K R A K O W I E,

Xotu Pánstiego, 16 28.

Opis~~anie~~^{anie} krotkie,
Zdobyćia Galery przednieyſcy
ALEXANDRITSKIEY,
w Porcie u Metelliny.

N Otegá Państwá Tureckiego/ iako na wſytkich
członkach swych wpadać poczela/ za ponowieniem w lus-
dziach pobożności / y žycia Chrześcianstkiego / przez vſta-
wy Concilium swietego Trydentstkiego : tak miāno-
wicie na żołnierz zu Morskim / (ktory iest przedniyſia niemal obros-
na každey Prowincyey) ſiwankuie y ſlabieie znacznie. A to dla tego / że
tym Pogānom zchodzi wiele na tey pomocy / ktora zwylki miewać
przedtym zawsze z poimanych Chrześcian / y mlogo w niewola zabrā-
nych. Žaczym Galery ich / ktore przedtym na poſtrach năpelniione
bywaly wiezniami Chrześcianſkimi wſelkiego narodu / y pānowały
iakoby na wſytkim morzu : temi czasy tak sa nāwatlone/ że kiedyby nie
ſāmi Tatārzy wpadaisc vſtawicznie w kraie Ruskie / y Mōstiewskie/
năpelniali ludzmi Armatę Turecką ; ręcz pewna / że Monarchia Tu-
recka / choć iest tak wielka / zostałaby iako bez reki na morzu : a zatem
latwy przystep bylby každemu / ktoby jedno chcial okazyey dobrey za-
žyc / w tamte Prowincye wtargnąć / ktore po wielkiey gęsc̄i morzem
ſą otoczone. Już na ich Galerach pospolicie nie widać wiezniow / os-
procz pomienionego narodu / ktorych doſtais Przelozeni za pieniadze/
y rząza nimi / biąc / vciezaiac iako swych własnych niewolników.

Tak nie dawnemi czasy Rāſsymbek Turcyn z Alexāndryey / Gu-
bernator Dāmiaty y Rossetu / bogaty bārzo w majątność / ktore ma
wielką w Egiptce / y w Towary a kupie rozmaitę / ktoremi vſtawio-
eznie hāndluije w tamtych kraiach z bratem swym Nechmetem / ſos-
tawshy przed czterma laty Kapitanem nad czterema Galerami / ktore
strzegą Portu y nawigacyey Alexāndryiskiej : năpelniul Galere swoje

przedmiesią dwieński y dwudziestą wieżniow Chrześcijańskich: miedzy którymi tezey byli Grecy / dwiety Angielczykowie / a Włoch ieden : in sy wifscy abo z Rusi / abo z Moskwy byli.

Tam sie pokazało / iako Pán Bog pogode y okazyą daie Panom Chrześcijańskim / na potlumienie tey potwory Pogánskiej / które się wifscy nazbyt boią. Bo ten Rassymbet / bawiąc sie nieco przy infszej armacie Tureckiej na morzu / kiedy wpada Niestr / dla budowania Zamku / z roszczenia Cesarskiego / przeciwko naiazdom Rosaków / ludzi wifskim Turkom bardzo strasnych : a potym na poczatku przesfley żimy wracając sie ku domowi / wsiąć na swoje Galere w Konstantynopolu Iluph Radego / z żoną / y z czeladzią ; który byl naznaczonym sedzia od Porty / do Aleksandryey. Jadać tedy w te droge / przypłynęli do miasta iednego Metellino / które polożone jest nad morzem Egaeum. tam opatrzywali sie w potrzeby / na poczatku Miesiąca Listopadu / zapuścieli sie po wielekróć z Portu w droge : ale zarwie musieli sie wrócić / dla wielkich burz y nawałności moriskiej. Były przy tey Galerze trzy infsy Galery / które za powrotem ostatnim stanęły osobno od tey Galery przedmiesią / nie daleko jednak bardzo / iako by na trzecią czesci mile. Stanęły tedy trzy Galery w Portu / który zo-wia feroki / y Portu Caramusciali ; a sam Kapitan Rassymbet stanął w Portu / który zwia Stretto , abo ścisły. y dnią 12. Listopadu wysiadł na ląd / aby sobie wychodzić / mając z sobą około siedmidziesiąt Turków / a było wifskich pultorastów / tak żołnierzów / iako y Vezedników / które z sobą wiozł : że ich w ten czas nie zostało na Galerze tylko do osiemdziesiąt.

Był między więźniami Chrześcijańskimi na tey Galerze Marek Jakimowski / rodem z Batu / kraju Podolskiego. Ten z młodości swojej ćwicząc sie w dziedzach rycerskich / był też w zaciagu pod Cycorą / y tam poimany / dostal sie w tece nieprzyjacielskie. A widząc na ten czas / że Kapitan tey Galery wysiadł na ląd z niemala czescią Turków : polecając sie pełnie Pánowi Bogu / począł myślic / iakoby siebie y towarzystwo z niewoli wyrwać / y oswobodzić. Powietzył tedy zamysłu swego dwiema inszym / to jest Stephánowi Szatanowskiemu / y Janowi Stolczymie : ktorzy obajwa / iako y on / więźniami będąc / nie przykowani byli / ale wolno chodzili po Galerze za dnią / dla posług rozmiaśla-

z dnia tych. A iż ci dwaj nie wfałce aby mogli wyjść / co z kradzali mi to bę-
że on krótko odpowiedział / że w zamysłach tak odważnych wiecy trzeba
miec nadzieję w Panu Bogu / y w mocy pocznej reki / na obrone wol-
nego zdrowia y honoru ; a nizeli w uważaniu racyi / y trybu pospo-
litego.

Przeto deklaruając sie / że on koniecznie gotow y resolut jest wezy-
nić co moze ; a nie mając infhey bronię / ani oteża / wziął trzy kule z tych/
co kucharz gotował na ogieni : a gdy mu tego bronili kucharz / uderzył
go Jakimowści w głowę tak dobrze / że zaraz padł od tego razu / y po-
marł. A dodawshy drugim dwiema kuliow ; skoczył zatem do hycru /
gdzie zwołli wiec chowac Turcy armaty bardzo wiele : ale zastąpił mu
żołnierz ieden Greczyn potutczony / z dobyta szabla ; w tym Młarek
porwawszy żerdź z ognia / począł się z nim walkać ; y choć iuz byl ra-
niony w lewej stronie głowy / y w łopatce / zmoczył jednak tego żołnierza /
y zabił. Wpadłszy potym na tyl Galery / dostał bronie / które tam było
dosłatek / y z wielką piedkością rozdał ie między więźniów towarzyskie
swoje : które iuz jako mogli czego dopaść / kuliow / wiosel / barel aбо
kotłów / bili y bronili się nieprzyjaciolom. A sam Kapitan Młarek po-
biegł do przodku galery : gdzie byl Mustafä rodem Neapolitański / kto-
ry niewiedział co się działo / bo Galera na kiedyta była : rozumiał tylko / że
to taki rozwód między więzniami / co nie nowina między niemi.

Obaczyszy jednak / iż bieży ku niemu Młarek z towarzystwem
swoim / porwał dwie szabli chcąc sie bronić : lecz niejny Młarek ze-
skrawiony y ranuy bedąc / w godzinach Mustafä między żołnierz / za-
bil / y w morze wrzucił. Tym czasem Turcy poobcinali powrozy w przys-
krycia / aby przykryli / y potkli więźniow ; iż zaś za roskazaniem Młarka /
zwineli wokół plocienne przykrycie / a mając iuz bronie z pożrzebe / bili
sie mężnie z Turkami / z których jednych pozabiliawshy / drugich do
morza wpedzili.

Młostatek odcieli kotwice y liny / które z ładu trzymały ga-
lere / y wybili się na morze z portu / gdzie gesta za niemi strzelba wy-
puszczona z działa / tak od miasta / iako y od fortów portowych / ale bez
wielkiej skody.

Przybiegł w tym do brzegu Kapitan Rassymbek / y wpadając
do pasa w morze / wolał y zaklinia / targając sobie brodu / aby się wspo-
liły y

polity wtocili. Lecz zwycięscy Chrześcianie/ odbili galery na glebinie
morskie / których goniły trzy inne Galery / po czwarty od godziny
dwudziestej wtorey tego dnia / aż do poranka drugiego dnia / y killę
godzin na dzień / aż gdy powstała (prawie z porządzenia Bożego) wiel-
ka burza y strażna nawalność z wichrami / dżdżem / gromem / dopiero
tamtę galery musiały wrócić się do Metellina / zaniechały pogo-
nicy za galery które opałowali Chrześcianie. Ci tedy nie dbając na
całą nawalność / tuliły się po morzu / aże wrychle po tym wdały się wiące
po nich (na wietrze osiągnięcie ratunku Bożego) że zā dniem piętna-
ście / dostawły jednak tą czasem wody świeżej na wyspie / które zówczas
zdawała Strophades / nie daleko Zantu / y tam zostawiwszy ialmu-
żne 200. Realow Zakonników co tam mieszkała Religie Greckie /
wymineli się ścisłe te miejsca przy Kalabrye / które zowią Capo di
Colonne / y Sparti vento : minarwy także Regium / przytacząli do
Messeny z kąda iakoby w miesiąc / zā rokazaniem vice Regis Neapolis
Tanius / przytacząli do Palermu. Tam iuz rozumiejąc zā rzeczy niesłusząc
kupczyć ludzimi chociaż Poganskimi / a z drugiej strony zā przystojną
rzeczą mieli / ponieważ sami dostali pożądanej wolności bez zguby ża-
dnego z swoich / pozwolić też wolności inszym którzy iey nie mieli /
odkowali y wolno puścili Turków dwadzieścia dwóch / którzy dla excess
sow osądzeni byli na galery / podług ich zwyczaju. Toż vezynili Rā-
hmet Radyney / żenie sedziaka Iluph, który był został na łodzi w
Metellinie / że ja puścić wolno / chociaż mogliby byli mieć zā nie pienię
dzy nie mała summe. A znalazły przy niej cztery niewolnice Chrze-
ścianki / które po killu lat w niewoli będąc słuszyły iey / jedna na imię
Anna / druga Rātharzyna / a dwie Małgorzaty : y oprócz tych pa-
mentek jednej / która posłana była do Aleksandrii na przedanie / także
Chrześciankę / imieniem Rātharzynę : Te posledz mianowana /
obrał sobie za żonę Maret / Kapitanem iuz od towarzystwa będącego os-
bią m : a drugie pojęli także inny przedniejszy z towarzystwą.

Nastojeć zostały Galere Vice Regi, od którego niechcieli
wziąć pilota ratusią Realow co im dawał zā nie : przyieli jednak
dwie Ławy / jedne nazwane Bargantino / a drugie Tartana / y pu-
scili sie w nich do Neapolim : z kąd 16. dnia Lutego przytacząli do
Rzymu / z piącia po mientonych białych głow / y ze trzydziestą towarz-
szystw przedniejszych / na tej nawiętce której zwaną Bargatino. Tą názajutrz

marciutęz chceć pokazać wdzięczność swoje przeciwko Panu Bogu
y rpołkierzenie/ a posłuszeństwo przeciw Stolicy Apostolskiej/ oddali
do nog Oycą świętego choragię zacna y wielka/ z białego jedwabiu/
na której pięknie rhamtowane były cztery Miesiące Tureckie/ pełne
charakterów Arabskich/ y po wskytkiej choragwi pełno także było tych
charakterów hamtowanych. Oddali przy tym lамpe abo laternie wiel
ko Turecka/ ktorą była na galerze z mosiadzu pozłoconego. Potem zas
wieśili wiele innych choragię po rożnych kościołach w Rzymie/ mięs
nowicie/ v s. Stanisławą Patroną Polskiego iedne: druga w kościele s.
Zuzanny/ z ta iednak kondycys/ że skoro dokoniony bedzie Kościol/
który teraznieszy Ociec święty buduje na pamiątkę s. Gaii Papieża
y Męczenniką/ tedy ma bydż do tego nowego kościoła przeniesiona
ta druga choragię. Dali też choragię do kościoła s. Hieronima/ y
przy którym gospoda byli w szpitalu Slowiańskim/ y hoynie po
deymowani wielka szczodrobiwość s. J. M. X. Kardynała Barber
tynā: tamże spowiedali się wskycy y przyieli naświetły Sakrament.

Nastoatek/ rozdarowali drugie choragię J. M. X. Kardyna
lowi Torres, który jest Protektorem Narodu Polskiego: J. M. p.
Karlowi Barberini, J. M. p. Thadeuszowi Barberini, gdy Ociec
święty chceć ufianować tak sławnej odwagi y sprawy/ uczynił Rā
walerem pomienionego Mieka Kapitana/ przez J. M. X. Kardyn
ala Barberinā/ udarowanys go wielu rzeczy nabożnych/ y opatry
wszy ialmużną. Co też uczynił J. M. X. Kardynał Barberin/ y przes
zacie Nartrony J. M. pp. Konstancja y Anna/ ufianowanys
eamtrech pieć bialych głow z meżami ich w domach swoich/ y udar
owanys upominkami/ które godne były tak wielkiej Familię Bar
berinow y Collonnów.

Po te wskytkie czasy/ ci Chrześcianie wielka pobożność po so
bie pokazali/ y obchodzili dziennie kościołów z nabożenstwem dnia
24. potym ich zaprosił na obiad J. M. X. Kardynał Barberin/ do
klasztoru s. Stephanę/ názwanego Rotundo.

Wrocili się nastroatek ku Oyczynie/ y do Krakowa w dniu 8. Maiā
przybywys/ oddali z nabożenstwem/ y z budowaniem ludu wielkim/
choragię na grob s. Stanisława/ jako obronę y Patrona swego/ w
dniu tegoż świętego. Naczęsc Bogu w Troye iednymu/ kto
temu nich bedzie chwala na wieki.

